

Hányszor hangzott el korábban szövetkezeti gazdák részéről a jogos panasz: kitartó szorgalommal dolgoztunk, s mégsem kaphattuk meg azt a jövedelmet, amit a terv ígért. A múltó évek során alaposan megkoptott a falusi emberek körében a régi tervezés rendszere tekintélye. Sokkal inkább az határozta meg a dolgozók munkához való viszonyát, mennyit osztottak ki. Ha az előző évi munkában megtalálták számításukat, akkor nem hiányzott a bizalom. Ez a nézet érvényesült fordítva is.

Az új tsz-törvény új alapokra helyezte a jövedelemelosztás rendszerét. Kimondja, hogy a jövőben a dolgozó tagság jövedelme is a tervben meghatározott költségtervezőnek számít. Az új törvény magától értetődőnek tekintti, hogy az elvégzett munka tervezett értékét a szövetkezeti gazdák számára is éppen úgy ki kell fizetni, amint az ipari munkások is megkapják keresetüket.

A törvény azonban egymagában még nem garancia arra, hogy az eddigiekhez képest lényegesen növekednek a személyi jövedelmek. Ez csakis attól függ, sikerül-e már a közeli években jelentősen növelni a termelési színvonalat? Nagyon alacsonyak még a növénytermesztés hozamai. Az 1966. évi adatok alapján a kenyérgabona holdankénti átlagtermése 6 mázsa volt a szegedi járásban. A kukoricaé 13,5, a cukorrépáé 176,4, a burgonyáé 46,4, az egy tehénre jutó tejtermelési átlag csak 2050 literig emelkedett.

Az új törvények, intézkedések komoly lehetőséget nyújtanak ahhoz, hogy kimozdítsuk holtpontjunktól az alacsony terméshozamokat. Az a törekvés, hogy meg kell szüntetni az olyan termelési ágazatokat, melyeknek a saját viszonyok között nincs létjogosultságuk, s az anyagi erőket a jövedelmező kultúrák fejlesztésére kell fordítani. Nem egyszerű dolog ez. Mindjárt mondhatná valaki: „űzzük ki” a szegedi járásból a rozsot! A három-négy mázsa sok évi átlagtermések igazán nem fedezik a minimális kiadásokat sem. Ez tény, de a „száműzés” mégsem járható út. Sokkal inkább arra kell törekedni, hogy az eddigi hozamok a fejlettebb technikai módszerek révén megduplázódjanak. Hasonló lehetőségek rejlenek a rét- és legelőgazdálkodás fejlesztésében. Kevésbé kell félni a mérleghiánytól egy olyan tsz-ben, mint a balástyai Móra Ferenc, ahol egy-egy hold feljavított semjéről a régi 4-6 mázsa helyett ma már 40-50 mázsa jóminőségű szénával számolhatnak évente. Ezzel magasan jövedelmezővé tették a juh- és szarvasmarha-tenyésztést.

Az állam most ösztönzőbb módon segít, mint korábban: a hitelnek mindenképp a magasabb szintű, olcsóbb termelést kell szolgálnia. A cél eddig is ez volt, mégis számos kell mértékeltelen eladósodása lett az eredmény. Államunk már korábban eltörölte a fedezetlen tartozásokat. Most valamennyi gazdaság tisztá lappal indulhatott. Már az az elv érvényesült: aki többet tesz a népgazdaság asztalára, többet is kap. Például a gyenge homoki tsz-ek állami dotációját is elsősorban a megtermelt árumennyiségekhez kötik.

Valamennyi közösség a saját kezébe vette a sorsát, megszűnt az élődés lehetőség. Hányszor tették szóvá a legjobb tsz-ekben: mi jól termeltünk, építkeztünk, a munkánkat elismerték, a több pénzt mégis mások kapták, akik veszteségeket szenvedtek el, ahol nem volt túl nagy becsülete a közös vagyonnak. Ugyanis az állam a keletkezett hiányokat végül mindig kiegyenlítette. A gazdaságirányítás új rendszerében már ez is a múlté. Mégis mi lesz azokkal a tsz-ekkel, melyek a termékenyen ható új lehetőségek között sem tudnak kibontakozni? Azokat a gazdaságokat, melyek önhibájukon kívül kerültek bajba, az állam a jövőben is messzemenően segíti. Viszont a fejlődésképtelenséget senki sem fizetheti meg. Az önhibájából csődbe jutott tsz előbb-utóbb a felszámolás sorsára jut.

A gazdák felelőssége is hasonlíthatatlanul megnövekedett jövőjükért. A fejlődésben a legjobbak példája az iránymutató. A nagybővítő jövedelem, a jobb egyéni élet alapja csakis az előrelátó vezetéssel végzett jó munka lehet.

CSEPI JÓZSEF

Elutazott az örményküldöttség

Pénteken este elutazott Budapestről a Szovjet-Magyar Baráti Társaság örmény tagozatának küldöttsége: K. J. Pogoszjan, az Örmény Kommunista Párt Központi Bizottsága agitprop. osztályának helyettes vezetője és R. O. Parszaman, az Örmény Baráti Társaságok Szövetségének elnöke, akik részt vettek az idén örmény kulturális napok programjának előkészítésében. (MTI)

Vizsgálat a nők helyzetéről

A Nőtanács és a KNEB közös programja

A Magyar Nők Országos Tanácsa pénteken a parlament Vadásztermében ülést tartott. A tanácskozáson részt vett és az elnökségben foglalt helyet Vass Istvánné, az országgyűlés alelnöke és Bugár Jánosné, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtítkárhelyettese is. Geréb Sándorné, a Magyar Nők Országos Tanácsa alelnöke, a SZOT titkárnak megnyitó szavai után Erdei Lászlóné, a MNOT elnöke tartott beszámolót.

A nőmozgalom terveiről a következőket mondotta: megvizsgálják a szülői munkaközösségek tevékenységét, s a vizsgálat tapasztalatai alapján meghatározzák a kö-

zösségek további tennivalóit. A Központi Népi Ellenőrzési Bizottsággal együtt a közeljövőben széles körben megvizsgálják a dolgozó nők helyzetét, ugyancsak behatóan tanulmányozni fogják a nőtanácsok választott vezető testületeinek munkáját.

A nőmozgalom feladatai között említette még, hogy — a szakszervezetekkel karöltve — fordítsanak figyelmet arra, hogy a kollektív szerződéseket megkötésekor mindenütt betartsák a párt- és kormányhatározatokat, amelyek a dolgozó anyák védelmét, a szociális juttatások biztosítását szolgálják. A termelőszövetkezeti asszonyoknak most lehetőségük van

arra, hogy javaslatokkal, észrevételekkel segítsék az alapszabály kidolgozását. A mezőgazdaságban dolgozó nők harcoljanak következetesen érdekeikért. Így például a megfelelő fizetett szabadságért, hallassák hangjukat az ehhez szükséges munkajelbesztés eldöntésekor épp úgy, mint a háztáji terület nagyságának, a szociális juttatások mértékének megállapításakor. Különösen azt kísérik figyelemmel, hogy a nagy családokat, az alacsony keresetűeket, a gyermekeiket egyedül nevelő nőket és a nyugdíjasokat miként érintik a különböző intézkedések.

A kedvező változások mellett nehéz gondja is maradt a gyárnak. Továbbra sem sikerült kielégítően megoldani a szerszámok galvanizálását, az exportra kerülő fogókat bérnyomokban — Örkényben, Szarvason és Szekszárdon — krómoztatják. Az ide-oda szállítás igen sokba kerül, csökkenti a nyereséget. Sajnos, saját galvanizáló részleget egyelőre nem építhet a kéziszerszámgár.

Az elmúlt években 170-ről 210-re nőtt a munkáslétszám. A régi öltözőket annak idején 170 embernek építették, s ma már túlzsúfoltak, nem felelnek meg az előírásoknak. A gyárnak újabb munkásokra lenne szüksége, a komoly szociális gond azon-

ban nehezíti a munkásfelvételt. Az új öltöző és fürdő terveit ugyan elkészítették, az építkezésre azonban csak 1969-ben kerülhet sor.

M. I.

Valentyina Komarova Budapesten

Fogadtatás a pályaudvaron

A Honvédelmi Minisztérium meghívására csütörtökön a késő esti órákban Budapestre érkezett Valentyina Komarova, a hősi halált halt szovjet űrhajós mérnökvezet, Vlagyimir Komarov özvegye. A vendéget a Kéti pályaudvaron Szilágyi László vezérőrnagy, országos légvédelmi parancsnok, a Honvédelmi Minisztérium, a KISZ Központi Bizottsága és az Országos Nőtanács képviselői fogadták. Jelen voltak a fogadtatásnál a Szovjetunió budapesti nagykövetségének, valamint a szovjet hadsereg ideiglenesen haza-állomásozó csapatai parancsnokságának képviselői is.

Magyarországi tartózkodása során Valentyina Komarova részt vesz néphadseregünk egyik repülőalakulatánál a férje emlékére állított szobor avatási ünnepségén.

Czinege Lajos vezérőrnagy, honvédelmi miniszter pénteken délelőtt a minisztériumban fogadta Vlagyimir Komarov űrhajós-vezet, Vlagyimir Komarov, valamint Irina nevű kislányát és szívélyes, baráti beszélgetést folytatott velük. A látogatásnál jelen volt Kovács Pál vezérőrnagy, miniszterhelyettes, a Magyar Néphadsereg politikai főcsoportfőnöke is. (MTI)

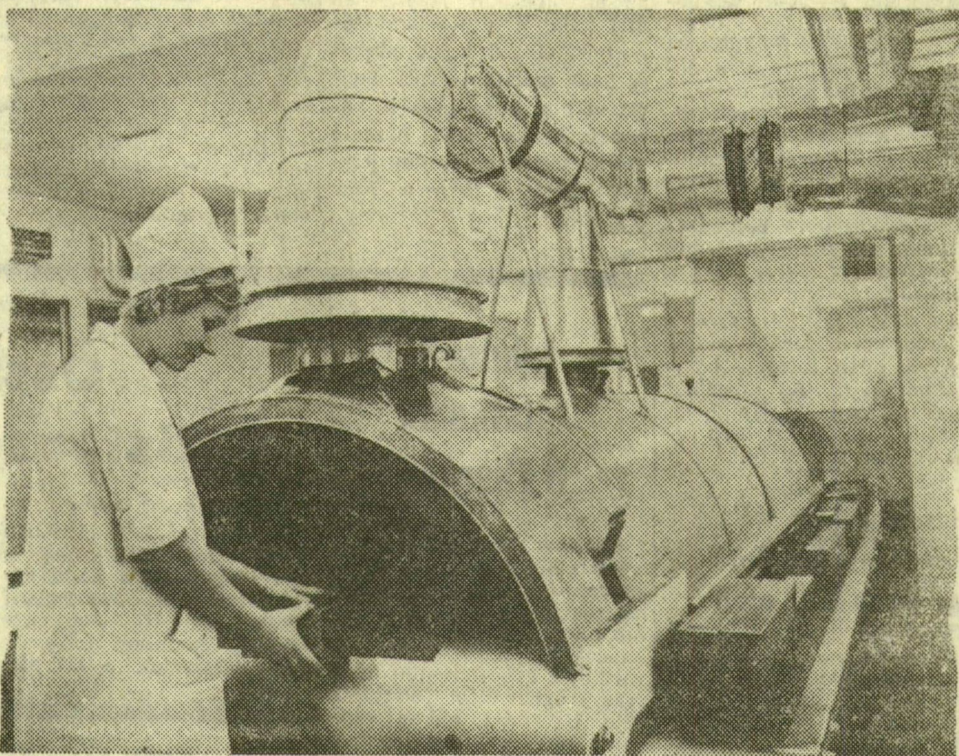
DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 40. szám

Ara: 70 fillér

Szombat, 1968. február 17.

Gyógyszereink hire

Keresettek a világpiacon a magyar gyógyszerek. Ezért volt érdemes végrehajtani mintegy félmilliárdos költséggel a Kőbányai Gyógyszergyár rekonstrukcióját. A korszerű automatagépek és a gondos ellenőrzés biztosítják a gyártott gyógyszerek világszínvonalat elérő minőségét. Képzőközpontok sterilizáló berendezés látható

Megújodik a kéziszerszámgár

A Szegei Kéziszerszámgár jól dolgozott tavaly, teljes nyereségrészesedést fizethet munkásainak. Közismert termékei versenyképesek voltak belföldön és külföldön, s új árucikkal is gyorsan vevőkre találtak. A régi szegedi vasipari üzem körülményei sokat változtak, a termelés az idén meghaladja az 50 milliót.

A gyár forgácsoló gépei között jó néhány 40-50 év óta működött, az elavult berendezések nehézséggé tették a termelést. Ezért az üzem — exportfejlesztési beruházásból — 4 millió 700 ezer forintért 36 új korszerű gépet vásárolt. A régi berendezések egy részét már lecserelték, Juhász Géza, a kéziszerszámgár igazgatója arról tájékoztató, hogy a hátralevő nyolc berendezést március végéig felszerelik. Ezzel az üzem egyik legégetőbb problémája oldódik meg: a megbízható géppark-

kal javul a minőség, a gazdaságosság.

A gyár területe is bővült az utóbbi időben: három környező telket vásároltak, s új üzemszerveket építettek. Az eddig három műhelyben külön-külön dolgozó szerzőkészítőket február elején már az új, jól felszerelt gépműhelyben helyezték el. Fejlődésnek indult a gyár precíziós öntődéje is; a régi műhely mellé új csarnokot építettek, ahol már a gépek alapozása is megkezdődött. A tervek szerint 1968 második felében az új öntőde is megkezdheti a termelést.

A kéziszerszámgár termelése — a beruházások összegét is meghaladóan — 8 millió forinttal növekszik az idén, átlépi az 50 millió határt. A termelésnövekedés zömét a precíziós öntőde többletmunkája teszi ki. Új elektromos kemencékkel az eddigieknél nagyobb bérnyomást vállalnak.

Juhász Géza azt is elmondta, hogy a hagyományos termékösszetétel megváltozik. Az egyetemes fogók helyett kifizetődőbb exporttermékeket készítenek, a rádiós és csőfogókat. A barkácsológó készítésére a második fél-évben új termékként házi szerszámkészleteket is készítenek, amelyek a legszükségesebb otthoni szerszámokat tartalmazzák majd.

A kedvező változások mellett nehéz gondja is maradt a gyárnak. Továbbra sem sikerült kielégítően megoldani a szerszámok galvanizálását, az exportra kerülő fogókat bérnyomokban — Örkényben, Szarvason és Szekszárdon — krómoztatják. Az ide-oda szállítás igen sokba kerül, csökkenti a nyereséget. Sajnos, saját galvanizáló részleget egyelőre nem építhet a kéziszerszámgár.

Az elmúlt években 170-ről 210-re nőtt a munkáslétszám. A régi öltözőket annak idején 170 embernek építették, s ma már túlzsúfoltak, nem felelnek meg az előírásoknak. A gyárnak újabb munkásokra lenne szüksége, a komoly szociális gond azon-

A Csongrád megyei PB kibővített ülése

Tegnap Szegeden, a városi pártbizottság székházában kibővített ülést tartott a Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei Bizottsága. Rózsa István elvtárs, a megyei pártbizottság titkára elnököl megnyitójában kegyelettel emlékezett meg dr. Főrgyeteg Sándornak, a megyei párt-végrehajtóbizottság tagjának és Ledniczky Pál elvtársnak, a megyei pártbizottság munkatársának időközbeni elhunytáról. A pártbizottság néma felállással áldozott az elhunyt elvtársak emlékének.

Ezután Győri Imre elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára adott tájékoztatót az MSZMP Központi Bizottsága 1968. február 8-10-i üléséről, a nemzetközi kérdésekről, a gazdaságirányítási reform bevezetésének eddigi tapasztalatairól, a honvédelem helyzetéről szóló beszámoló és határozatok alapján.

A tájékoztatót a megyei pártbizottság egyhangúlag tudomásul vette.